

Beste lezer,

We schrijven je dit briefje om je een fijne vakantie toe te wensen!

Maar wat is vakantie? Het kan duidelijk vele dingen betekenen. Wat als we het bekijken vanuit 'verbonden Léven'?

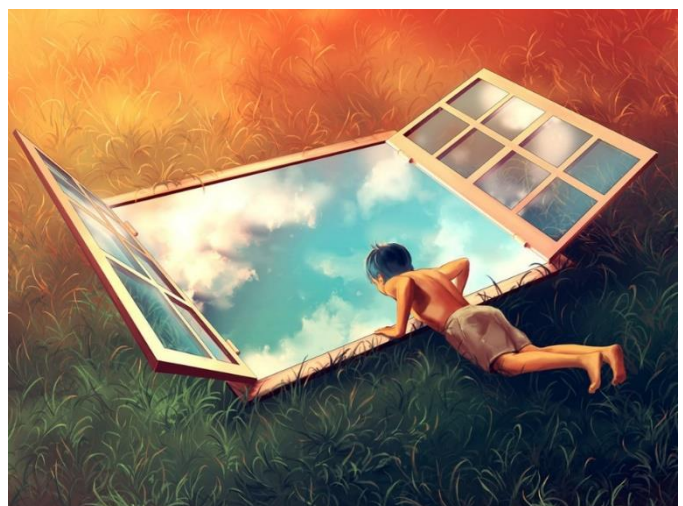
Ik trap wellicht een open deur in – een open raam, in dit geval – als ik zeg dat ons Nederlandse woord 'vakantie' afgeleid is van het Latijnse 'vacare', wat betekent: leeg maken, vrij maken. Dit zou ons al heel veel kunnen zeggen over wat 'vakantie' eigenlijk is. Het zou ons zelfs een criterium kunnen geven om onze eigen vakantietijd aan te toetsen: is deze periode 'leger, vrijer' dan de andere tijd? Of net voller, toch weer benomen door 'wat (we vinden dat) moet'? Lopen we toch weer van hot naar her, denkend dat we ergens onze 'verloren tijd' moeten inhalen?

Let wel: Het kan best zijn dat we die 'lege' tijd met 'iets' invullen, maar de vraag is waarmee, en vooral: waartoe?

In de spiritualiteitsgeschiedenis is véél geschreven over dat 'vacare'. Vrij snel voegde men er dan aan toe: vacare Deo – je leeg maken ... voor G-d! 'Leeg' worden, is nooit een doel op zich, maar is een ruimte creëren voor iets onverwacht nieuws. In dezelfde zin is 'vrij' worden nooit een doel op zich (wat vandaag wel eens vergeten wordt), maar je ontdoen van ballast om naar iets nieuws toe te kunnen gaan. Monniken beschouwen hun héle leven als 'vakantie'!

Vacare Deo, je leeg maken voor G-d. Het klinkt mooi, maar is eigenlijk een beetje vaag. Ik probeer het wat concreet te maken aan de hand van een beeld:

"Als je niet opnieuw wordt als kleine kinderen, zul je zeker het rijk G-ds niet binnengaan", zegt Jezus. (Mt.18,3) Ja, 'vakantie' is iets voor kleine kinderen! Ze



*kijken met een onbevangen – 'lege' – blik de wereld in, waardoor ze die ook 'nieuw' zien.
Dan is er ook ruim plaats voor het (ver)wonder(lijke); dan is er ook ruim plaats voor G-d!*

Lezers die (klein) kinderen hebben of soms met kinderen kunnen optrekken, zijn hierbij bevoordeligd. Uiterlijk lijkt het of jij de kinderen moet leiden, maar durf het innerlijk eens om te draaien: laat je leiden door hen, volg het spoor dat zij volgen, laat je de ogen (en het hart) openen door hun open ('lege') ogen!

Ik noem deze lezers bevoordeligd, omdat ze een goede gids hebben. Maar toch zal het er voor hen evenzeer als voor alle anderen op aan komen om hun hoofd leeg te maken van al hun al aanwezige gedachten!

Voor wie niet deze gids hebben, geef ik een andere leidraad mee: Kies een dag uit waarop je deze oefening – fout woord, veel beter: vakantiedag! – ongestoord kunt doen. Bereid hem



eventueel wat voor zodat je je niets hoeft aan te trekken op de dag zelf. Ga op de vooravond vroeg slapen; sta vroeg op, 'voor de dag begint'. En ervaar dan alles – alles (let op al je zintuigen) – alsof het de allereerste keer is dat je dit ziet, hoort, ruikt, proeft, voelt, gewaarwordt . . . Uiteraard zal dit niet voor 100% lukken, maar ik kan je verzekeren dat 'ten dele' ook al heel verrassend zal zijn, zeker als je er ook enkele niet-alledaagse elementen aan toevoegt, zoals op je buik naar een grassprietje liggen kijken, of . . .

En wat heeft dit nu met G-d van doen? Daar is maar één antwoord op: Dóe het, en je zult het ontdekken!

En als je iets ontdekt hebt, schrijf er ons dan een briefje over . . .

op ons gekende adres: Onderweghuis, Grote Baan 121, 2235 Hulshout

*met veel verbonden groeten,
pr. Wouter en Chris*